

[Retoff.]

der rettet et Spørgsmaal til mig angaaende Ændringsforslaget til § 6, Stk. 2. Der staar her:

„Fortjenesten eller Tabet opgøres i de i Stk. 1 ommeldte Tilfælde som Forskellen mellem det ved Afstaaelsen eller Afhændelsen opnaaede Vederlag og det paagældende Formuegodes oprindelige Anskaffelsessum.“

Der har været nogen Tvivl om, hvad der skulde forstaaes ved „den oprindelige Anskaffelsessum“. Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, hvorledes man vil have at forholde sig, hvis der ved en eller anden Anskaffelse kommer en senere Anskaffelsessum.

I Ændringsforslag Nr. 3 foreslaas det til § 7 at føje som nyt Punktum: „Denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse for Udlodninger, der er endeligt vedtaget inden den 1. December 1939.“

Til § 7 er ligeledes stillet Ændringsforslag Nr. 4, hvorefter der indføres et nyt Stykke. Dette tilsigter kun at give en fast Regel for, hvad der hidtil har været ordnet bevillingsmæssigt.

Ændringsforslag Nr. 5 gaar ud paa, at der indføres en helt ny Paragraf, der tilsigter at fritage Sømand for at betale Skat af Krigstillæg. Dog er denne Bestemmelse begrænset til de her i Landet hjemmehørende Skibe, som sejler i Omraader, der betragtes som Farezoner. Samfundet betragter en saadan Sejlads som meget farlig i Øjeblikket, og det ønsker man at vise i Gerning. Der er over for mig rejst Spørgsmaal om, hvorvidt denne Bestemmelse — da det er Statsskatteloven, vi her behandler — vil faa Indflydelse ogsaa paa de øvrige Skatter. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at de øvrige Skatter paalignes i Henhold til Ansættelse til Statsskat, saa efter min Opfattelse vil det blive det samme. Jeg vil dog bede den højtærede Finansminister enten bekræfte eller afkræfte denne Antagelse.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 8 bestemmer, at der indføres „tegnede i Tiden efter den 30. November 1939“, saaledes at Bestemmelsen ikke faar tilbagevirkende Kraft. Til samme Paragraf foreslaas der i Ændringsforslag Nr. 7 indført et nyt Stykke. Dette Stykke tilsigter at tydeliggøre, at nogle Forsikringer ikke berøres af det, her er Tale om, det er kun de saakaldte rene Kapitalforsikringer.

Ændringsforslag Nr. 8 til § 9 omhandler Aktieselskaber, hvor en Aktionær ejer to Trediedele af Aktierne eller derover, de

saakaldte Familieaktieselskaber. Det er bestemt, at den paagældende Aktieejer skal tage sine Aktier op i sin Formueangivelse til mindst 80 pCt. I Almindelighed kan man vist sige, at denne Bestemmelse ikke vil ramme haardt, men der har under Udvalgsbehandlingen alligevel været et aabent Øje for, at der muligvis kan forekomme et eller andet Tilfælde, hvor det vil være en haard Bestemmelse. Derfor er der foretaget den lille Ændring, at man tilføjer „medmindre særlige Omstændigheder maatte begrunde en lavere Værdiansættelse“. Det vil med andre Ord sige, at man i Enkelttilfælde maa overlade til Ligningsmyndighedernes Skøn at fastsætte den Værdi, som man mener er passende.

Ændringsforslag Nr. 9 til § 11 omhandler Indbetalingsfristerne, der er ændret, saaledes at der i Stedet for 31. August, 30. November, 28. Februar og 31. Maj kommer til at staa 15. September, 15. December, 15. Marts og 15. Juni. Til samme Paragraf er stillet Ændringsforslag Nr. 10, der drejer sig om den Betaling, som de forskellige Kommuner faar for Opkrævning af Statsskatten. Hidtil har man betalt de paagældende Kommuner 1¼ pCt. af Skattens Provenu, og det har betydet, at en hel Række Kommuner, som har haft meget smaa Statskatteyder, har faaet en meget lav Betaling for det foretagne Arbejde. Man foreslaar altsaa nu at gaa over til for alle Kommuners Vedkommende at garantere 1 Kr. pr. Skatteyder. Dette vil selvsagt være at forstaa paa den Maade, at hvis en Skatteyder baade betaler Indkomstskat og Formueskat, er der kun garanteret den paagældende Kommune 1 Kr. for denne Skatteyder. Jeg vil gerne understrege dette, for at man skal være klar over, at man ikke skal betale 1 Kr. baade af Indkomstskat, Formueskat, Tillægsskat o. s. v. Det er givet, at Staten som hidtil betaler Kommunerne for Aktieselskaber — det er blot ikke nævnt i Betænkningen, men staar i den oprindelige Statsskattelev af 1922.

Ændringsforslag Nr. 11 skyldes udelukkende redaktionelle Hensyn, idet der er indskudt en ny Paragraf.

Jeg skal anbefale Tingets Medlemmer at stemme for de stillede Ændringsforslag.

Edvard Sørensen: Da jeg havde Ordet ved første Behandling af Sagen, udtalte jeg paa mit Partis Vegne, at vi var velvilligt stemt over for Hovedtrækkene i Forslaget og saa det berettigede i det, men at vi ønskede Enkelthederne nærmere belyst og muligvis ønskede nogle Ændringer.